

Kümmene Jäggo.

§. 449. Se kues Muhilus tuuli selli järel.
Moses ja Aaron wörsid Jehova Rässö
pedde jagouks omnad moslemad Veud räis
Achio Tahma, ja miskasiid sedda Rünn'inga
näches lajale wästo Taerwast, ja se sai
Zolmufs ülle keige Egiptusse Ma, mis ül-
lesalas Paised ja Willid Innimese ja
Lojuste fulges, nenda ei need Mojad ja
Rünnimehhedgi (§. 439) ei wolnud seis-
mo jaco Mosesse este nende Paisedede vå-
rest, mis nende Jaho fulges olliid nenda-
fammeti fui keidel mu Egiptusse Rahval.
Agaa Rünningas ei pañ ud sedda Atja
tähbele.

450. Siis lasti Gummala kultada suurt
rastest Rahhe-Saddo; mis Innimese
ja lojussid pideti õrasurumaja ja mahha-
lona, fui nemmad se Sao Arges wäjas
oelqid. Kesi nüüd Rünninga Rahwa seas

Gum-

Gummala Ahvordamist partis, se lastis
vimmad Sułased ja Lojus sed Koio ajada,
agga teised jäsfid nemutad wälja.

§. 451. Ja Moses särutas omma Keppi
masto Taerwast, ja Jehovalt tuuid Tuf-
semürristamised, ja Rahhe; ja pitese Eul-
loke räis otse Manimigas, ja se Rahhe olli
raske, ja se Tullote hirmus, mis Rahhega
seogaanine räis, ja idu mahha keik Lojus,
sed ja Innimesed, mis iat wäljast leiti,
ja keik Wälja Rohhud, ja keik Puud pe-
sis Rahhe katki; ja Linnad ja Odrad lõdi
mahha, seit need olliid sonud.

§. 452. Siis marao läkitas Moses ja
Aaroni järrti, ja ütles neile: Ma ollen sed-
dā Puhko Patto teinud; Jehova on õige,
mida minna ja mo Rahwas üleme Lälad:
Passuge Jehowat, et sedda Tufsemürris-
taist ja Rahhet ennam ei oskus siis ma
rahhan lasta reid minna. Moses kets
Rünninga jurest linnast wälja, ja lautes

ommad